

Siin elas, paar kümmekonda aastat teed üks mees kes weikest saart olli rendi peale wõtnud ja seal põldu harris ni palju kui sedda olli, agga muul ajal omma laewaga käis merrexreisus. Temmal olli ommal weikene jaht, miska ta mandri ja saarte wahhel purjetas, wõra prahhi koormaga ehk omma põllu wiljaga, mis sündis müa. Naese holeks jäi siis koddune maja piddaminne. Mõllemad ollid truid, mõllemail üks meel ja südda, ennest ja perre wahhel allati üks lahke rahhu. Maddis Makarlan (se olli mehhe nimmi) olli löbbus kõikide wastu; liggimesse püdis ta aidata palju jõud andis; temma sõnna olli mehhe sõnna ilma kawwaluseta; agga mis tedda weel ausamaks teggi, olli se: ta olli Jummalala kartlik mees, tõssine ristiinnimenne, kellel rõõm olli Jummalala sõnnast, kes kõik head ja kõik willetsust palwes Jummalala ette tõi, kes omma naese ja perrega igga päaw pühha kirja lugges. Arwaste küll juhtus, et sealt kihhelkonna õppetaja wõis fare rahwast watama tulla, sest fari olli kihhelkonna järrel suur hulk. Se eest püdis Maddis isse igga pühhapäwal, kui agga ilmad ja tuled wähhä lubbasid, surema Skie fare minna, kus weikene lin olli ja linna kirrik. Naene läks siis ennamiiste kasa ja üks ossa perred ka. Warra hommiku nähti nõnda Maddikse laew kaljude wah-

hest wäljatuslema ja Skie pole purjetama. Need päwad, millal siis pühhas kajas wõisid Jummalat tenida, ollid Maddikse melest öiete tähtpäwad. Kas Krööt, temma naene, sel ajal Jummalat ja temma sõnna armastas, — kes teab sedda võlda! Junimenne ei näe, mis teise süddames on. Sedda teame, ta armastas omma meest süddamest, läks hea melega mehhega jutlust kuulma, näggis ka rõmuga kuulma, kui mees taewa rigist kõnneles; — ommeti agga ei olnud taewa riik weel mitte temma kõige üllem nurre. Majapidamine, igapäwane teggeminne ja tö, se olli weel temma üllem aasi, kõik mu aasi jäi taggasi ja olli selle wastu nagu kõrwale jäetud. Krööt tundis ewangeliumi armu õppetust, ja tõe sõnna hea seme olli temma sisse külwatud, agga karta olli wägga, et hea seme ei saaks ärralämmatatud ehk ärratallatud temma süddames. Wata, siis wottis Jummal isse kätte, sedda semet iddanema ja kaswama sata. Jummalala hallastus teggi sedda, — agga küll näeme: ta piddi semet enne willetsusse silmarwega kastma.

Jubba pannime tähhele, et Maddikse ammet olli, laewaprahti weddada mandri ja saarte wahhel. Olli temmal nüüd pitkem te ärrakäia, ehk ollid tuled wastased, ehk wiitsid toimetamissed ennam aega, siis juhtus mittu forda, et Maddis päwa laks kolm kottu ärra olli. Agga Krööt, kui ta